

**AVANTPROJECTE DE LLEI PER A L'ERRADICACIÓ DE
L'AMIANTE DE CATALUNYA**

PREÀMBUL

I

L'any 2001 es va prohibir l'ús, la producció, i la comercialització de l'amiant i dels materials que contenen amiant (MCA), però, no obstant això, es va permetre el manteniment dels materials que ja estaven instal·lats o en servei fins a la seva eliminació o fins al final de la seva vida útil. En l'actualitat, per tant, no existeix una obligació legal de retirar els MCA si no s'ha arribat a la fi de la seva vida útil.

A Catalunya, s'estima que hi ha prop de 4 milions de tones de fibrociment i entre unes 6 i 30 mil tones de projectats i calorifugats, entre d'altres materials. Una gran part d'aquests materials es va instal·lar entre mitjans dels anys 60 i finals dels anys 80, per la qual cosa aquests materials han arribat al final de la seva vida útil o bé hi estan arribant.

La Resolució del Parlament Europeu de 14 de març de 2013, sobre els riscos per a la salut en el lloc de treball relacionats amb l'amiant i perspectives d'eliminació de tot l'amiant existent (2012/2065), insta a realitzar una avaluació d'impacte i una anàlisi de costos i beneficis per tal d'avançar en l'eliminació segura de l'amiant d'edificis i d'instal·lacions i arribar a la fita final de la seva gestió i retirada. Més concretament, el Dictamen del Comitè Econòmic i Social Europeu de l'any 2015 sobre gestionar i retirar l'amiant a la UE estableix entre les seves conclusions l'objectiu de gestionar-lo i retirar-lo en la seva totalitat a finals del 2032.

Si bé s'han dut a terme actuacions diverses per reduir la presència dels MCA des de diferents àmbits sectorials, fins a l'actualitat mai no s'havia abordat la problemàtica de manera transversal i amb visió de país. Així, el 22 d'octubre de 2019 es va aprovar l'Acord de Govern 149/2019, pel qual es creava la Comissió per a l'erradicació de l'amiant a Catalunya i per a l'impuls d'un Pla nacional per a l'erradicació de l'amiant a Catalunya. Entre les accions endegades per aquesta Comissió, es va acordar d'impulsar l'elaboració del marc normatiu necessari per ordenar la gestió de l'amiant i accelerar-ne al màxim la retirada definitiva de Catalunya.

D'entre els principis rectors que han d'orientar les polítiques públiques de Catalunya, l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC) estableix l'objectiu de millorar la qualitat de vida de totes les persones i de vetllar per la seguretat i la protecció integral de les persones (articles 40 i 42). Així mateix, la Generalitat també ha d'adoptar, tal com determina l'article 45 EAC, les mesures necessàries per a garantir els drets laborals dels treballadors, de formació de les persones treballadores, de prevenció de riscos laborals, de seguretat i d'higiene en el treball i de creació d'unes condicions dignes al lloc de treball. En l'àmbit de les polítiques públiques relatives al medi ambient, desenvolupament sostenible i equilibrat, l'article 46 EAC preveu que els poders públics han de vetllar per la protecció del medi ambient per mitjà de polítiques públiques basades en el desenvolupament sostenible i la solidaritat col·lectiva i intergeneracional.

És important destacar les competències atribuïdes a la Generalitat en matèria de salut pública per l'article 162.3 EAC i en matèria de medi ambient per l'article 144, sobretot pel que fa referència a la preservació, protecció i promoció de la salut pública en tots els àmbits i a la gestió dels residus. Així mateix, l'article 160.1 EAC atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local que, respectant el principi

d'autonomia local, inclou les relacions entre les institucions de la Generalitat i els ens locals.

En l'exercici de les seves respectives competències, les administracions públiques de Catalunya han de treballar per establir mecanismes de col·laboració i cooperació interadministrativa amb la finalitat d'orientar la seva actuació a la consecució dels objectius establerts en aquesta llei, així com impulsar aquelles iniciatives legislatives, tant en l'àmbit autonòmic com estatal, que puguin ésser necessàries per a l'assoliment d'aquests objectius.

D'acord amb el que s'ha exposat, aquesta Llei té per objecte establir un marc jurídic que permeti una actuació comuna per part de totes les administracions públiques de Catalunya amb la finalitat de lluitar contra els efectes nocius que l'amiant produeix sobre la salut de les persones, els animals i el medi ambient, facilitar la detecció i la localització dels materials que contenen amiant, garantir la seguretat i la salut de les persones treballadores i del conjunt de la ciutadania en la gestió i retirada de l'amiant. Són també finalitats de la norma el foment de la coordinació i la cooperació entre totes les administracions públiques per tal d'accelerar al màxim la retirada de l'amiant i per garantir que s'efectua dins els terminis establerts legalment, així com la promoció de la informació i la sensibilització de la ciutadania i les persones treballadores sobre els efectes nocius de l'amiant i la necessitat de fer-ne una gestió adequada i accelerar-ne la retirada. Les finalitats perseguides amb aquesta Llei parteixen del reconeixement i de la conscienciació de les administracions públiques sobre els greus efectes que els MCA tenen per a la salut de les persones pel fet d'estar exposades als materials que contenen amiant, bé sigui en el seu entorn laboral, mediambiental o en l'àmbit domèstic. L'exposició als MCA genera un alt risc de patir malalties greus tals com el càncer de pulmó i el mesotelioma, al càncer de laringe, de faringe, d'estomac, colorectal, d'ovaris o l'asbestosi, principalment, per la qual cosa, la Llei conté un conjunt de disposicions relatives a l'organització del sistema sanitari, les polítiques públiques en matèria de vigilància de la salut, la formació dels professionals sanitaris i la dotació de recursos personals i tecnològics del sistema sanitari que assegurin una adequada atenció a totes les persones que pateixen problemes de salut relacionats amb l'exposició als MCA.

Aquesta Llei consta de 60 articles, estructurats en quatre títols, vuit disposicions addicionals, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i vuit disposicions finals.

II

El títol preliminar defineix, en primer terme, l'objecte i la finalitat de la Llei: gestionar i retirar l'amiant i els materials que contenen amiant és un dels objectius que s'hi estableixen, juntament amb d'altres d'igualment transcendents i que hi estan estretament relacionats, com ho són, per esmentar-ne alguns, la protecció de la salut de les persones pel que fa a l'exposició als MCA, garantir la seguretat dels professionals i dels treballadors que es dediquen a la tasca de gestió i retirada dels MCA i fomentar l'activitat econòmica d'aquelles empreses i professionals vinculades amb la gestió i retirada dels MCA. En segon terme, el títol preliminar recull un seguit de definicions que es consideren imprescindibles per delimitar amb precisió l'abast de determinats conceptes clau de la disposició normativa. Seguidament, determina que la Llei és aplicable a l'Administració de la Generalitat, al sector privat i a la ciutadania de

Catalunya, en els termes que s'hi disposen. El títol preliminar es completa, finalment, amb l'enumeració dels instruments de la política de gestió de l'amiant.

El títol primer, dedicat a les disposicions generals i que consta de dos capítols, té per objecte establir els drets i les obligacions de la ciutadania i dels subjectes responsables implicats en la gestió i retirada dels MCA i regular els diversos aspectes relacionats amb la vigilància de la salut. El seu capítol primer reconeix els drets de què són titulars el conjunt de la ciutadania i també les empreses i els professionals dedicats a activitats vinculades amb la gestió i retirada de l'amiant. En concret, els ciutadans i les ciutadanes han de poder exercir drets tan elementals com accedir a programes específics de suport en relació amb la retirada dels MCA o a obtenir la certificació de presència zero de MCA en adquirir la propietat o llogar un habitatge o immoble.

La Llei dedica íntegrament la secció segona del capítol primer d'aquest títol a determinar les obligacions a què estan sotmesos els diversos subjectes. Així, entre les obligacions més rellevants, correspon a les administracions públiques identificar, gestionar i retirar els MCA en els béns mobles, immobles i les infraestructures de la seva titularitat, establir un sistema de finançament adient que fomenti la gestió i retirada dels MCA, elaborar i mantenir actualitzat el cens català dels MCA i preveure un servei sanitari suficient i adequat per a garantir la salut de les persones exposades als MCA. Es garanteix l'autonomia local dels municipis i es delimiten les obligacions que els puguin correspondre d'acord amb llur capacitat tècnica, personal i pressupostària. Atenent les activitats que duen a terme, la Llei fixa un règim d'obligacions distint segons si es tracta, o no, d'empreses i professionals dedicades a activitats vinculades amb la gestió i retirada dels MCA. Els administradors de finques i altres professionals, d'acord amb la Llei, han d'assumir un seguit d'obligacions específiques en consideració a la informació a què tenen accés amb motiu de llur exercici professional. La ciutadania, en moltes ocasions especialment sensibilitzada per aquesta problemàtica, ha d'adoptar un rol actiu en la gestió i retirada de l'amiant, de manera que la Llei l'obliga a col·laborar amb les administracions públiques competents en la identificació de les ubicacions on hi ha MCA.

El títol segon regula els diversos instruments per a la política de gestió i retirada dels MCA. El capítol primer d'aquest títol s'inicia amb la definició dels objectius i les funcions de la Comissió Catalana per a la Gestió i Retirada de l'Amiant, la seva composició i organització, com a òrgan continuador a la Comissió per a l'erradicació de l'amiant de Catalunya que ha de reunir totes les institucions i agents afectats i facilitar-ne la coordinació i cooperació. A través d'aquest mateix capítol, la Llei estableix el Pla Nacional de Gestió i Retirada dels MCA com l'instrument de planificació bàsic per a promoure l'acció coordinada i coherent dels poders públics i de l'activitat privada que sigui procedent per a gestionar i retirar els MCA a Catalunya. Alhora, la Llei crea el Cens català dels MCA per donar compliment a l'obligació, establerta en el seu títol primer, a càrrec de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, d'establir un cens català d'ubicacions on s'identifiqui la presència dels MCA. El capítol primer també preveu els principis generals que han de regir l'establiment i el funcionament del Cens català, remet a allò que es determini reglamentàriament respecte de les dades que haurà d'incloure i conté una previsió específica en relació amb els censos municipals, que s'integraran en el Cens català dels MCA. A més, es regula el certificat de presència o d'absència d'amiant com a document específic que informa sobre la presència o l'absència d'amiant visible en un immoble en el moment de la seva emissió. El segon capítol d'aquest títol conté la regulació dels diversos instruments de naturalesa financera i econòmica destinats a finançar les diverses actuacions de gestió i retirada dels MCA. Per finalitzar,

el capítol tercer està dedicat als instruments de foment de la gestió i retirada dels MCA i de sensibilització ciutadana i formació del personal al servei de les administracions públiques sobre la problemàtica dels MCA i els seus efectes sobre la salut pública i el medi ambient.

El títol tercer de la Llei, distribuït en tres capítols, s'ocupa de la gestió dels residus procedents de la retirada dels MCA. Llevat que tècnicament estigui desaconsellat, els MCA han d'ésser retirats del lloc en què es trobin, d'acord amb allò que preveu el capítol primer. Aquesta part de la Llei, així mateix, determina com s'ha d'actuar respecte dels residus especialment perillosos, de conformitat amb la normativa vigent a Catalunya en matèria de residus. La secció primera d'aquest capítol, finalment, dedica un precepte a les empreses i professionals habilitades per retirar els MCA. Aquestes empreses són les que ordinàriament s'han d'encarregar de retirar els MCA, activitat que s'ha d'executar garantint en tot moment la seguretat i preservant la salut pública. La Llei atén totes les actuacions que es produeixen des que es detecta l'amiant fins que es disposa en un abocador homologat. La secció segona del capítol primer té per objecte, precisament, les darreres fases del procés esmentat. D'aquesta manera, estableix les obligacions relatives a la recollida, transport i destinació final de residus amb MCA, permetent-ne l'emmagatzematge provisional quan hagin estat retirats però no puguin ésser transportats immediatament a llur destinació final. Es prohibeix qualsevol abocament d'aquests residus que es produeixi en indrets diferents dels previstos normativament.

Per mitjà del capítol segon es crea el Registre d'empreses i professionals capacitades per la gestió de l'amiant a Catalunya. Es tracta d'un registre públic gestionat per l'Administració de la Generalitat de Catalunya on s'hi podran inscriure, de manera voluntària i gratuïta, les persones físiques o jurídiques que duguin a terme activitats vinculades amb la gestió dels MCA a Catalunya i que compleixin els requisits i condicions de qualitat i formació que s'estableixin. Aquest registre presenta la particularitat que només les empreses i els professionals que hi estiguin inscrits podran optar a rebre ajuts o a beneficiar-se de mesures que puguin impulsar les administracions públiques catalanes a l'empara d'aquesta Llei. La secció segona d'aquest capítol faculta l'Administració de la Generalitat de Catalunya a autoritzar entitats col·laboradores en l'àmbit de la gestió i retirada dels MCA perquè duguin a terme funcions de diagnosi, certificació o acreditació, entre d'altres. La Llei en determina els requisits generals i de personal i es remet a la normativa de procediment administratiu per a la regulació de la supervisió de l'activitat de les entitats col·laboradores i dels procediments de suspensió i revocació de les autoritzacions esmentades.

A fi d'assegurar que es compta amb la infraestructura administrativa adequada, el capítol tercer del títol tercer atribueix a l'Agència de Residus de Catalunya la condició d'estructura administrativa instrumental principal en relació amb totes les actuacions que l'Administració de la Generalitat dugui a terme relatives a aquest títol. D'acord amb aquesta condició, li correspon assumir diverses funcions, com elaborar reglamentació específica o inspeccionar periòdicament les empreses especialitzades que hagin estat degudament habilitades. Pel que fa a les administracions competents i les obligacions de cooperació administrativa, la secció segona d'aquest capítol preveu que l'Administració de la Generalitat i la resta d'administracions públiques catalanes han de cooperar entre si amb la finalitat de realitzar les accions necessàries per a la consecució dels objectius establerts en la Llei, d'acord amb els principis de lleialtat institucional, informació, col·laboració i assistència recíproques. Pel que concerneix l'àmbit local, s'estableix la possibilitat que les diputacions i les comarques puguin assumir les obligacions atribuïdes als municipis per aquesta Llei, per mitjà de la subscripció de

convenis o d'altres acords de col·laboració interadministrativa i s'inclouen previsions específiques dels municipis a raó del seu número d'habitants.

El règim d'inspecció, sancionador i d'execució forçosa s'inclou en el títol quart. El capítol primer regula la funció inspectora i de control i les facultats del personal en l'exercici d'aquestes actuacions. El capítol segon dedicat al règim sancionador, en primer lloc, atribueix la potestat sancionadora en l'àmbit de la gestió i retirada de MCA al Govern, als òrgans del departament competent en matèria de residus i als òrgans municipals, d'acord amb el que es determini reglamentàriament i disposa que el procediment i els criteris per a la imposició de sancions s'ajustarà a les disposicions generals per a l'exercici de la potestat sancionadora. En segon lloc, s'inclou la classificació i tipificació de les infraccions en l'àmbit de la gestió i retirada dels MCA. En tercer lloc, es regulen les sancions principals, de caràcter pecuniari, i les accessòries relacionades amb la prohibició de rebre ajuts o subvencions públics i de contractar amb l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic; així com també es preveuen els criteris de graduació de les sancions i la possibilitat d'adoptar mesures provisionals en el procediment sancionador. Per últim, es preveu el règim d'execució forçosa dels actes administratius que es dictin en aplicació d'aquesta Llei.

III

La part final de la Llei conté un seguit de disposicions que en completen la regulació. Així, la disposició addicional primera preveu l'establiment de criteris de prioritització en la retirada dels MCA. El reconeixement del respecte als règims especials de Barcelona i de l'Aran són objecte de la disposició addicional segona. Per la seva banda, la disposició addicional tercera exigeix que s'implantin territorialment un mínim de deixalleries o dipòsits a fi de permetre una recepció i custòdia adients de l'amiant retirat. La disposició addicional quarta declara que la inscripció en el Registre d'empreses i professionals regulat per la Llei no eximeix les empreses d'inscriure's en el Registre d'Empreses amb Risc d'Amiant (RERA). En la cinquena d'aquestes disposicions s'insta a l'Administració de la Generalitat a promoure la subscripció d'acords de col·laboració amb l'Administració General de l'Estat per tal d'obtenir la informació relativa a les infraestructures amb MCA estatals i promoure'n la retirada. S'exigeix, en la disposició addicional sisena, l'adequada dotació pressupostària, en cada exercici econòmic del Cens català dels MCA per tal de garantir-ne la seva viabilitat i el compliment de les previsions d'aquesta Llei. La disposició addicional setena preveu que les obligacions que preveu aquesta Llei i d'altra normativa específica en relació amb la gestió i retirada de MCA s'hauran de complir d'acord amb l'estat de la tècnica i la ciència en cada moment. I, en darrer lloc, la disposició addicional vuitena declara l'interès social, per la protecció de la salut pública, en l'expropiació de béns amb presència d'MCA.

La disposició transitòria regula l'habilitació de les entitats col·laboradores degudament habilitades mentre no s'estableixi el procediment reglamentari corresponent.

La disposició derogatòria preveu la derogació de l'article 74 de Llei 3/2023, del 16 de març, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2023.

Per últim, per mitjà de les disposicions finals s'autoritza el Govern per desplegar reglamentàriament la Llei; s'estableix l'obligació dels subjectes obligats per la Llei a retirar l'amiant en els terminis fixats les institucions competents amb caràcter vinculant; el Govern de la Generalitat ha d'aprovar un pla territorial sectorial en el que es determini l'existència i la previsió d'ubicació dels punts d'abocament i dipòsit controlat de residus amb MCA; es preveu la rendició de comptes del Govern al Parlament de Catalunya, amb

periodicitat bianual, en relació amb l'avaluació i revisió del Pla nacional de retirada de l'amiant; s'inclou una modificació normativa del Codi Civil de Catalunya; s'inclou la previsió que les administracions competents han de garantir la suficiència financera dels municipis catalans per donar compliment a les obligacions establertes en la llei; es regula la constància registral de la certificació de presència de MCA, i es fixa l'entrada en vigor de la Llei al cap de tres mesos d'haver estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

IV

L'impuls de la política de gestió i retirada de l'amiant de Catalunya i també d'aquesta iniciativa legislativa ha estat possible en molt bona part gràcies al compromís i la implicació del moviment associatiu i d'entitats cíviques i socials, tant de persones treballadores afectades per l'amiant com dels representants veïnals dels municipis de Catalunya, entitats que, conjuntament amb els representants dels governs locals i dels agents socials han participat en la proposta, el debat i la fixació dels continguts d'aquesta Llei, que té una afectació general sobre el conjunt del país i pretén salvaguardar la salut del conjunt de la ciutadania i el seu dret a un medi ambient adequat per al desenvolupament de la persona.

TÍTOL PRELIMINAR

Article 1. Objecte i finalitat

Aquesta Llei té per objecte establir el marc jurídic necessari per garantir una actuació comuna per part de totes les administracions públiques de Catalunya, amb la col·laboració de les empreses, professionals i ciutadania en la gestió i retirada de l'amiant, amb les finalitats següents:

- a) Lluitar contra els efectes nocius que l'amiant produeix sobre la salut de les persones, els animals i el medi ambient.
- b) Facilitar la detecció i la localització dels materials que contenen amiant.
- c) Garantir la seguretat i la salut de les persones treballadores i del conjunt de la ciutadania en la gestió i retirada de l'amiant.
- d) Fomentar la coordinació i la cooperació entre totes les administracions públiques per accelerar al màxim la retirada de l'amiant i per garantir que s'efectua dins els terminis establerts legalment.
- e) Promoure la informació i la sensibilització entre la ciutadania i les persones treballadores sobre els efectes nocius de l'amiant i la necessitat de fer-ne una gestió adequada i accelerar-ne l'erradicació i la retirada.

Article 2. Definicions

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

- a) *Material que conté amiant (MCA)*: material amb presència de minerals d'amiant que adopten la forma de fibres diminutes, perillós i cancerigen.
- b) *Gestió dels MCA*: actuacions dutes a terme per a la retirada dels materials que contenen amiant i que inclouen, entre d'altres, l'anàlisi, la revisió, l'aïllament, si escau, la retirada, la recollida, el transport, el dipòsit i, si escau, la inertització.
- c) *Activitats vinculades amb la gestió dels MCA*: tota actuació o activitat duta a terme per una persona física o jurídica, de manera individual o associada, a títol particular o empresarial, que comporti entrar en contacte amb els MCA o altres activitats relacionades.
- d) *Empreses i professionals*: persones físiques o jurídiques que tenen un títol suficient, segons la normativa vigent, per a l'exercici d'activitats vinculades amb la gestió i retirada de l'amiant, ja sigui amb o sense finalitat de lucre.

Article 3. Àmbit d'aplicació

Aquesta Llei és aplicable a:

- a) L'Administració de la Generalitat, l'Administració pròpia de l'Aran i els ens que integren l'Administració local i el seu sector públic respectiu.

- b) Les persones físiques i jurídiques, així com les entitats sense personalitat jurídica, que tenen la seu o duen a terme activitats econòmiques a Catalunya.
- c) Les persones físiques que resideixen o presten serveis dins l'àmbit territorial de Catalunya.

Article 4. Instruments de la política de gestió de l'amiant

Són instruments de la política de retirada i gestió de l'amiant, als efectes d'aquesta Llei:

- a) La Comissió Catalana de Gestió i Retirada de l'Amiant.
- b) El Cens català de materials que contenen amiant.
- c) El Pla nacional de gestió i retirada de l'amiant.
- d) El Fons per a l'Erradicació de l'Amiant de Catalunya i les mesures complementàries de finançament.
- e) Les mesures de foment i sensibilització.
- f) El Portal informatiu sobre els MCA i d'altres mesures d'informació i comunicació.

TÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

Capítol 1. Drets i obligacions

Secció Primera. Drets

Article 5. Drets de la ciutadania

La ciutadania de Catalunya té els drets següents:

- a) A rebre informació sobre les actuacions que duen a terme les administracions públiques per retirar i gestionar els MCA per mitjà del portal corresponent.
- b) A rebre informació i gaudir dels incentius econòmics i a accedir a les convocatòries d'ajuts, subvencions i d'altres mesures destinades a gestionar i retirar els MCA.
- c) A accedir a programes específics de suport en relació amb la gestió i retirada dels MCA.
- d) A obtenir la certificació de presència de MCA en adquirir la propietat o accedir al lloguer d'un habitatge o d'altres immobles, en els termes previstos legalment.
- e) A accedir a la informació del Cens català dels MCA a Catalunya, en els termes previstos per aquesta Llei i d'acord amb la normativa vigent.
- f) A disposar d'informació i a accedir als sistemes de prevenció i el tractament de la salut relacionat amb els MCA.
- g) A comunicar a l'administració competent l'existència d'amiant o MCA quan se'n tingui coneixement.

Article 6. Drets de les empreses i professionals dedicades a activitats vinculades amb la gestió i retirada dels MCA

Les empreses i professionals vinculades amb la gestió i retirada dels MCA tenen els drets següents:

- a) A accedir a formació especialitzada per a la gestió i retirada segura dels MCA.
- b) A rebre informació i gaudir dels incentius econòmics i accedir a les línies d'ajuts i subvencions que es convoquin per a la retirada dels MCA.
- c) A ser habilitades com a entitats col·laboradores de l'Administració en l'àmbit de la gestió i retirada dels MCA, sempre que compleixin els requisits que estableix la normativa aplicable.

Secció Segona. Obligacions

Article 7. Obligacions de les administracions públiques de Catalunya

1. Les administracions públiques catalanes, en el marc de les seves competències, tenen les obligacions següents:

- a) Identificar, gestionar i retirar els MCA en els béns mobles, immobles i les infraestructures de la seva titularitat, d'acord amb els calendaris, els criteris i els procediments establerts.
- b) Establir un sistema de finançament adient i suficient per a gestionar i retirar els MCA.
- c) Elaborar i mantenir actualitzat el cens català dels MCA que preveu el títol II d'aquesta Llei.
- d) Fomentar que es proporcioni a les persones treballadores formació de qualitat pel que fa a la gestió i retirada dels MCA.
- e) Dur a terme, participar i col·laborar en les campanyes d'informació i de conscienciació sobre la problemàtica dels MCA.
- f) Promoure la detecció i identificació de la presència de MCA en edificis, infraestructures, béns immobles, béns mobles i en qualsevol altra ubicació.
- g) Aprovar plans d'inspecció i control sobre la existència de MCA en infraestructures i immobles, d'acord amb aquesta Llei i la normativa que la desplegui.
- h) Incorporar de manera transversal l'objectiu de gestió i retirada dels MCA en les clàusules socials i mediambientals dels plecs dels contractes públics, sempre que resulti adequat per raó de l'objecte del contracte, d'acord amb la normativa de contractació pública.
- i) Mantenir línies adients de foment per a la retirada de l'amiant d'acord amb les seves disponibilitats pressupostàries.

- j) Vetllar pel compliment d'aquesta Llei i avaluar en l'àmbit de cada administració les mesures adoptades.
 - k) Promoure l'activitat i la participació de les associacions d'afectats de MCA i de les organitzacions sindicals més representatives de Catalunya.
 - l) Preveure un servei sanitari suficient i adequat que contribueixi a garantir la salut de les persones exposades als MCA, i que tingui en compte la morbiditat diferencial.
 - m) Vetllar perquè els titulars i concessionaris de les infraestructures de subministrament d'aigua, gas, electricitat i telecomunicacions, tant en ús com en desús, es mantinguin lliures de MCA.
2. Les obligacions establertes en l'apartat 1 són aplicables pel que fa a la retirada de l'amiant a les institucions públiques titulars d'immobles en l'àmbit de Catalunya.
3. Els municipis han de complir les obligacions que preveu aquesta llei en funció de la seva capacitat tècnica i organitzativa i poden recórrer per al compliment d'aquestes obligacions a qualsevol de les fórmules associatives i organitzatives previstes per la normativa vigent en matèria de règim local.

Article 8. Obligacions de les empreses i professionals dedicades a activitats vinculades amb la gestió i retirada dels MCA

Les empreses i professionals dedicades a activitats vinculades amb la gestió i retirada del MCA tenen les obligacions següents:

- a) Vetllar per la salut dels treballadors i treballadores que realitzin activitats vinculades amb la gestió i retirada dels MCA.
- b) Vetllar per la formació adient del seu personal que porta a terme les activitats de gestió i retirada dels MCA.
- c) Comunicar la presència de MCA als òrgans responsables del Cens català previst en aquesta llei.
- d) Adoptar les mesures necessàries perquè els MCA retirats siguin dipositats als abocadors corresponents.
- e) Senyalitzar de forma clara i visible les ubicacions on s'hagi identificat o detectat MCA i aquelles altres on se'n dugui a terme la retirada

Article 9. Obligacions de la ciutadania i de les empreses no dedicades a activitats vinculades amb la gestió i retirada de MCA

La ciutadania i les empreses no dedicades a activitats vinculades amb la gestió i retirada dels MCA tenen les obligacions següents:

- a) Abstenir-se d'utilitzar o manipular els MCA, excepte que es tracti d'algun dels supòsits autoritzats per la normativa corresponent.
- b) Informar a l'Administració pública competent, de les ubicacions amb presència de MCA de les que es tinguin coneixement.

- c) Facilitar i col·laborar amb l'activitat d'inspecció i control de l'Administració competent.
- d) Una vegada identificada la presència de MCA, mantenir els immobles de la seva propietat lliures de MCA i conservar-los adoptant les mesures necessàries per a la retirada de l'amiant d'acord amb allò previst en aquesta Llei.

Article 10. Obligacions dels administradors de finques i d'altres professionals

1. Els administradors de finques i altres professionals, per raó del seu exercici professional, tenen les obligacions següents en relació amb els immobles sobre els que exerceixen la seva activitat professional:

- a) Comunicar la presència de MCA en els elements mobles o immobles als propietaris dels habitatges de les finques que gestionen i als òrgans responsables del Cens català regulat en aquesta Llei.
- b) Vetllar perquè els propietaris dels habitatges o els immobles lliurin un certificat de presència de MCA a la persona compradora o arrendatària de la seva propietat, així com assistir-los en la tramitació del certificat esmentat.
- c) Informar als propietaris dels habitatges de les finques sobre els ajuts i subvencions convocats per l'Administració pública en relació amb la gestió i retirada de l'amiant.
- d) Col·laborar amb l'Administració pública competent en la difusió de protocols, guies i altres documents similars entre els propietaris dels habitatges de les finques corresponents.
- e) Col·laborar amb les tasques d'inspecció que es duguin a terme en els habitatges i en els edificis o instal·lacions.

2. Als efectes del compliment de les obligacions previstes en aquesta Llei les administracions públiques de Catalunya poden formalitzar els instruments de cooperació o la col·laboració amb els col·legis professionals i amb d'altres corporacions de dret públic o amb d'altres entitats representatives d'interessos empresarials, professionals i organitzacions sindicals més representatives.

Capítol 2. Vigilància de la salut

Article 11. Organització del sistema sanitari públic de Catalunya en relació amb la gestió dels MCA

1. El sistema sanitari públic de Catalunya ha de comptar amb una organització sanitària suficient i adequada per a garantir la salut de les persones exposades als MCA, de conformitat amb la normativa vigent en matèria de salut.
2. Per tal de complir amb el que preveu l'apartat 1 d'aquest article, el sistema sanitari de Catalunya pot establir programes generals o específics de prevenció, tant en l'àmbit del treball com en qualsevol altre en el qual pugui estar compromesa la salut de les persones com a causa dels MCA.

Article 12. Polítiques públiques en matèria de vigilància de la salut

1. Les administracions públiques competents han de fomentar el coneixement i la recerca científica en relació amb els efectes dels MCA en la salut de les persones, els animals i el medi ambient, així com fomentar les iniciatives encaminades a la prevenció i el tractament d'aquests efectes.
2. Les administracions públiques competents han de fomentar la recerca en la inertització dels residus dels MCA.
3. L'administració sanitària catalana ha de crear el Registre de mesoteliomes i de malalties relacionades amb l'amiant (RMMRA). La finalitat del registre és disposar d'un sistema d'informació per tal d'avaluar la tendència de l'evolució de les malalties relacionades amb l'amiant i el seu impacte assistencial a les Regions Sanitàries de Catalunya.
4. Els serveis de prevenció i les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social vetllaran per tal de col·laborar amb l'administració sanitària catalana en la diagnosi i identificació o tractament de les malalties relacionades amb l'amiant i en la difusió de les campanyes i eines de sensibilització, quan es detecti MCA als centres de treball.

Article 13. Formació dels professionals del sistema sanitari públic de Catalunya

Els professionals del sistema sanitari públic de Catalunya han de rebre la formació necessària que permeti una atenció integral de les persones en relació amb la gestió i retirada dels MCA, especialment en l'àmbit de la salut laboral i la prevenció de riscos.

Article 14. Recursos personals i tecnològics

El sistema sanitari públic de Catalunya ha de comptar amb una dotació de recursos humans, econòmics, materials, especialment tecnològics, suficients i adequats, per garantir l'atenció a les necessitats de la població afectada.

TÍTOL II. INSTRUMENTS PER A LA POLÍTICA DE GESTIÓ I RETIRADA DELS MCA

Capítol 1. Instruments organitzatius

Article 15. Comissió Catalana per a la Gestió i Retirada de l'Amiant

1. La Comissió Catalana per a la Gestió i Retirada de l'Amiant té per objectiu impulsar i fer el seguiment i l'avaluació de la implantació de les mesures que estableix aquesta Llei, això com promoure els mecanismes de col·laboració interadministrativa i de col·laboració públicoprivada que consideri convenients per assolir les seves finalitats.
2. La Comissió té les funcions següents:

- a) Avaluar la situació actual de l'amiant a Catalunya i impulsar la seva retirada.
- b) Fomentar la cooperació i la coordinació amb els principals agents implicats en la retirada de l'amiant, tant públics com privats.
- c) Participar en l'elaboració, desplegar i fer el seguiment del Pla nacional per a gestió i retirada de l'amiant a Catalunya.
- d) Determinar les actuacions prioritàries a l'efecte que rebin finançament del Fons per a l'Erradicació de l'Amiant de Catalunya.
- e) Emetre informe en relació amb els projectes de disposicions normatives amb incidència directa sobre la gestió i retirada de l'amiant a Catalunya.
- f) Realitzar el seguiment de l'evolució de les dades del Registre de mesoteliomes i de malalties relacionades amb l'amiant.

3. El Govern ha d'establir l'adscripció, la composició, l'organització i el règim de funcionament de la Comissió Catalana per a la Gestió i Retirada de l'Amiant.

4. En la composició de la Comissió hi ha d'haver una representació de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, dels governs locals, dels agents socials, dels professionals més implicats en la gestió i la retirada de l'amiant i de les entitats ciutadanes interessades en la retirada de l'amiant i en la defensa dels drets de les persones afectades per l'amiant.

Article 16. Pla nacional per a la gestió i retirada de l'amiant a Catalunya

1. El Pla nacional per a la gestió i retirada de l'amiant a Catalunya és l'instrument de planificació emprat per promoure l'acció coordinada i coherent dels poders públics i de l'activitat privada que sigui procedent per a gestionar i retirar l'amiant a Catalunya.

2. El Pla nacional es pot desenvolupar per mitjà de plans especials que es considerin necessaris segons l'àmbit geogràfic, material i poblacional, els quals han de concretar i desplegar les seves determinacions específiques.

3. El Pla nacional és avaluat i revisat cada dos anys.

4. L'elaboració, la modificació i la revisió del Pla nacional correspon al Govern, a proposta de la Comissió Catalana per a la Gestió i la Retirada de l'amiant.

Article 17. El Cens català de MCA

1. Es crea el Cens català de MCA com a registre públic d'informació dels MCA identificats a Catalunya.

2. El Cens abasta tot el territori de Catalunya i conté les dades que es determinin reglamentàriament, ordenades, almenys, per termes municipals. El Cens permet conèixer la disminució progressiva de la presència de MCA.

3. El Cens català ha de garantir la interoperabilitat i la interconnexió de la plataforma amb la resta de sistemes d'informació i serveis de tramitació i de gestió documental de l'Administració de la Generalitat i de la resta d'administracions públiques, així com amb la resta de censos de la mateixa naturalesa i els que es requereixin per a la tramitació i gestió de serveis.

4. El Cens català ha de permetre l'extracció de la informació i de les dades en formats que garanteixin la certificació i la interoperabilitat del contingut; així com garantir la constància i traçabilitat de les actuacions que s'hi preveuen.

5. La informació relativa a infraestructures o immobles registrada al Cens català és accessible i es pot consultar sempre que no estigui en elaboració i hagi estat objecte de verificació.

Article 18. Censos municipals

1. Els censos municipals de MCA elaborats d'acord amb la normativa de residus s'integren en el Cens català de MCA.

2. En els municipis que no disposin de cens propi, té el caràcter de cens municipal la informació corresponent continguda al Cens català de MCA.

Article 19. El certificat de presència o d'absència d'amiant

1. El certificat de presència o d'absència d'amiant és el document específic que informa sobre la presència o l'absència d'amiant en un immoble en el moment en què s'emet i dona compliment al deure d'informació establert en aquesta Llei.

2. El certificat de presència o d'absència d'amiant s'ha de lliurar quan s'efectuï la compravenda o lloguer d'un immoble, sens perjudici de la comprovació de les dades existents al Cens català de MCA.

3. Les característiques i la competència per a l'emissió del certificat de presència o absència de MCA es determinen per reglament.

Article 20. Portal informatiu sobre els MCA

El portal sobre els MCA a Catalunya ha d'incloure, almenys els continguts següents:

- a) La informació de caràcter general sobre el marc legal regulador de la gestió i la retirada de l'amiant i sobre la resta d'instruments propis d'aquesta política.
- b) La informació relativa als drets de la ciutadania relacionats amb l'amiant i amb la seva gestió i retirada.
- c) El mapa dels punts d'emmagatzematge intermedis o de dipòsits finals d'amiant.
- d) L'accés al Cens català de MCA i, si escau, als censos municipals.
- e) L'accés al Pla nacional per a la gestió i la retirada de l'amiant.
- f) La informació sobre les línies de foment i els incentius econòmics existents per impulsar la retirada de l'amiant.
- g) La informació relativa a totes les actuacions que realitzen les administracions públiques catalanes per retirar i gestionar els MCA, d'acord amb el que preveu aquesta llei.
- h) Els plans d'inspecció i control, els quals han de fer constar els recursos humans i materials que es destinen a l'execució dels plans.

Capítol 2.

Instruments de naturalesa financera i econòmica

Article 21. Fons per a l'Erradicació de l'Amiant de Catalunya

El Fons per a l'Erradicació de l'Amiant de Catalunya té com a finalitat el finançament de les actuacions de detecció, gestió i retirada de l'amiant i de la resta d'iniciatives vinculades al tractament i la gestió i retirada de l'amiant, incloses la difusió, la sensibilització, la formació, assessorament i el foment de les iniciatives privades concurrents amb els objectius del Fons, en particular quan es vinculin a l'impuls de les energies renovables.

Article 22. Integració del Fons per a l'Erradicació de l'Amiant de Catalunya

1. El Fons s'integra dins dels crèdits pressupostaris que determina el Govern i s'executa de conformitat amb els acords adoptats per la Comissió per a la Gestió i retirada de l'Amiant de Catalunya.
2. S'estableix el caràcter finalista de la recaptació de les sancions, multes coercitives i taxes que es deriven de l'aplicació d'aquesta Llei, de forma que els recursos obtinguts s'incorporen al Fons per a l'Erradicació de l'Amiant de Catalunya.

Article 23. Pagament electrònic

Les administracions públiques han de facilitar la informació i el pagament electrònic de les taxes relacionades amb l'aplicació d'aquesta Llei per mitjà de llurs seus electròniques i del portal únic per a les activitats econòmiques, per tal de garantir una aplicació correcta del procediment de tramitació unificada.

Capítol 3.

Instruments de foment i sensibilització

Article 24. Mesures de suport i foment

D'acord amb les seves competències, les administracions públiques de Catalunya han de dur a terme les actuacions següents, amb la finalitat de gestionar i retirar els MCA a Catalunya:

- a) Convocar regularment programes de suport, ajuts i subvencions per tal promoure activitats dirigides a la gestió i retirada dels MCA, en coordinació amb la resta d'administracions.
- b) Promoure acords per a unificar i simplificar els tràmits per a accedir als ajuts, les subvencions que es convoquin o els recursos que s'ofereixin.
- c) Prestar assessorament i assistència tècnica en la gestió administrativa dels ajuts o subvencions destinades a la gestió i retirada dels MCA.

Article 25. Campanyes de sensibilització i divulgació

1. Les administracions públiques de Catalunya, d'acord amb les seves competències, han de dur a terme campanyes de sensibilització dirigides a la ciutadania amb l'objectiu de conscienciar sobre la problemàtica dels MCA i els seus efectes sobre la salut pública i el medi ambient. Igualment, han de promoure la detecció i identificació de la presència dels MCA en qualsevol ubicació, la correcta gestió, retirada i trasllat dels MCA identificats, així com la comunicació en el Cens català de MCA.

2. Les administracions públiques de Catalunya, d'acord amb les seves competències, han d'impulsar campanyes de divulgació i d'informació específiques sobre les mesures de suport i de foment que s'hagin adoptat en matèria de gestió i retirada dels MCA dirigides a empreses i professionals dedicades a activitats vinculades amb la gestió i retirada dels MCA.

Article 26. Formació del personal de les administracions públiques

Les administracions públiques de Catalunya, en l'àmbit de les seves competències, han de vetllar per la formació i la sensibilització de tot el seu personal, a través de recursos formatius i la publicació de guies en matèria de gestió i retirada dels MCA.

Article 27. Formació i educació

Les administracions públiques de Catalunya, en l'àmbit de les seves competències, han de desenvolupar línies d'actuació específiques en matèria d'educació i formació i han d'impulsar, en particular:

- a) La col·laboració amb el departament competent en matèria de treball per tal d'obrir línies de reforç en formació en prevenció de riscos laborals específics per a treballs amb amiant, amb la possibilitat de crear certificacions específiques en aquest àmbit i promoure llocs de treball que contribueixin a la retirada dels MCA.
- b) L'oferiment d'eines formatives a tot el personal de les administracions públiques i, en particular, l'oferiment de formació especialitzada a les persones professionals de l'àmbit sanitari.
- c) La col·laboració amb el Departament d'Educació per tal d'incorporar en les diferents etapes i nivells educatius continguts relacionats amb l'amiant i les seves conseqüències pel que fa a la salut de les persones.

TÍTOL III. GESTIÓ DELS MATERIALS QUE CONTENEN AMIANT

Capítol 1.

De la gestió dels residus amb MCA

Secció Primera. Caracterització del residu amb MCA i empreses habilitades per a la seva retirada

Article 28. Condició de residu perillós que requereix reglamentació específica

1. Tot MCA que sigui retirat del lloc de la seva ubicació originària, constitueix un residu especial perillós, i s'ha de retirar, recollir, transportar, tractar i dipositar de conformitat amb el que estableixen aquesta llei i la normativa vigent.
2. En el cas de MCA inclosos en algun dels supòsits en els que s'aconselli que no siguin remoguts s'han d'adoptar les mesures possibles per aconseguir la seva innocuïtat o la manca de producció d'efectes nocius.

Article 29. Empreses i professionals habilitades per retirar MCA

1. La retirada dels MCA s'ha de dur a terme per professionals o empreses especialitzades habilitades que compleixen amb les obligacions i els requisits que estableix aquesta Llei i la normativa que la desplega, així com la normativa que li sigui aplicable.
2. Les empreses o professionals que es dediquin a les tasques relacionades amb la retirada i el trasllat dels MCA al dipòsit controlat o la deixalleria corresponent han de tenir la capacitat mínima i la formació corresponent i s'han de sotmetre a una verificació periòdica, en els termes que estableixi la reglamentació tècnica.
3. Les empreses o professionals especialitzades a les quals es refereix aquest article han de retirar els MCA tot garantint la seguretat i preservant la salut pública.
4. Les empreses o professionals a les quals es refereix aquest article han de custodiar amb condicions de seguretat els residus indicats fins al seu lliurament a un punt d'emmagatzematge controlat, ja sigui mitjançant un dipòsit propi o mitjançant qualsevol dels sistemes, tècniques o procediments que determini la normativa vigent en matèria de residus o la reglamentació tècnica corresponent.

Secció Segona. Gestió del residu amb MCA des de la recollida a l'abocador autoritzat

Article 30. Recollida, transport i destinació final de residus amb MCA

La recollida i el transport de residus amb MCA ha de garantir les condicions òptimes per al confinament adequat de les substàncies perilloses, d'acord amb la normativa aplicable en matèria de transport de residus.

Article 31. Emmagatzematge i dipòsit de residus amb MCA

1. En el supòsit que els residus amb MCA que hagin estat retirats no puguin ser transportats de manera immediata a la seva destinació final, han de ser emmagatzemats i custodiats de manera segura d'acord amb el que estableix aquesta Llei i la normativa vigent en matèria de residus.
2. Els residus amb MCA han de ser dipositats i custodiats de manera definitiva en dipòsits controlats de residus perillosos (classe III) o mitjançant un emmagatzematge temporal amb empreses gestores de residus autoritzades, incloent-hi les Deixalleries municipals autoritzades a tal efecte.

Article 32. Abocament de residus amb MCA

1. L'abocament de residus amb MCA només es pot portar a terme en abocaments específicament constituïts o deixalleries específicament adaptades.
2. Resta prohibit dipositar, abandonar o enterrar residus amb MCA en abocaments o dipòsits destinats a residus de la construcció, que no disposin de la corresponent autorització per gestionar MCA, o a qualsevol altre tipologia de residus, qualsevol que sigui la seva categoria, classe o tipus.
3. Resta prohibit dipositar, abandonar o enterrar residus amb MCA en qualsevol lloc de titularitat pública o privada, sòl o subsòl, que no sigui en dipòsits controlats de residus perillosos (classe III) o mitjançant un emmagatzematge temporal amb empreses gestores de residus autoritzades, incloent-hi les Deixalleries municipals autoritzades a tal efecte.

Capítol 2.

Empreses i professionals en el sector dels MCA

Secció Primera. Registre d'empreses i professionals

Article 33. Registre d'empreses i professionals capacitades per la gestió de l'amiant a Catalunya

1. Es crea el Registre d'empreses i professionals capacitades per la gestió de l'amiant a Catalunya amb la finalitat de donar coneixement de les persones físiques o jurídiques que duguin a terme actuacions relatives a la gestió dels MCA a Catalunya.
2. El Registre d'empreses i professionals és organitzat i gestionat per la Generalitat de Catalunya.
3. El Registre és públic i interoperable.

Article 34. Persones i activitats inscrites

Es poden inscriure al Registre les persones físiques o jurídiques que duen a terme activitats vinculades amb la gestió dels MCA, i que compleixen els requisits i condicions de qualitat i de formació adients que s'estableixin, de conformitat amb la normativa vigent.

Article 35. Contingut del Registre

1. El Registre d'empreses i professionals inclou:
 - a) La informació identificativa relativa a les persones físiques i jurídiques que duen a terme activitats vinculades amb la gestió de l'amiant, així com les activitats que duen a terme.
 - b) La informació identificativa relativa a les empreses o professionals que hagin obtingut l'autorització corresponent per ser una entitat col·laboradora de l'Administració en l'àmbit de l'amiant.

Article 36. Inscripció al Registre

1. La inscripció en el Registre és voluntària i acredita que les empreses i professionals disposen de les condicions d'aptitud, qualificació, formació i solvència adients per dur a terme les activitats relacionades amb els MCA a Catalunya.
2. El procediment d'inscripció es regula per reglament.
3. La inscripció comporta el consentiment dels empresaris i professionals per a la difusió de les dades inscrites, en els termes i amb els límits que legalment o reglamentàriament s'estableixin i dona dret a optar a ajudes i altres mesures a les que fa referència aquesta Llei.
4. Les empreses i professionals inscrits han de comunicar qualsevol variació que es produeixi sobre la informació que consti en el registre.

Secció Segona. De les entitats col·laboradores de l'Administració en l'àmbit de la gestió i retirada dels MCA

Article 37. Actuació per mitjà d'entitats col·laboradores de l'Administració

1. Les administracions públiques catalanes poden exercir les seves funcions de control i d'inspecció per mitjà de les entitats col·laboradores de l'Administració regulades per aquest títol.
2. L'Administració de la Generalitat de Catalunya pot autoritzar, d'acord amb la normativa de procediment administratiu, empreses i professionals com a entitats col·laboradores perquè duguin a terme les funcions següents:
 - a) Diagnosi dels MCA identificats.
 - b) Control i inspecció de les actuacions realitzades en la gestió dels MCA.
 - c) Certificació de l'estat de situació de les instal·lacions en relació amb la existència dels MCA.
 - d) Acreditació de la retirada efectiva dels MCA de les instal·lacions i la certificació de presència d'MCA.
3. Les entitats col·laboradores són entitats tècniques especialitzades, públiques o privades, amb personalitat jurídica pròpia, que han de disposar dels mitjans materials i personals, i també complir els requisits de solvència tècnica i financera establerts per reglament.
4. Les entitats autoritzades han de fer constar expressament la condició d'entitats col·laboradores de l'Administració en les actes, els informes, les certificacions i qualsevol altre document que emetin en virtut de llur condició d'entitats autoritzades.
5. Les entitats col·laboradores de l'Administració també duen a terme les altres funcions que aquesta Llei o la normativa que la desenvolupi els atribueixin.

Article 38. Requisits de les entitats col·laboradores de l'Administració

Per optar a ésser autoritzades com a entitats col·laboradores de l'Administració han de reunir els requisits següents:

- a) Estar legalment constituïdes i inscrites en el Registre d'empreses i professionals capacitades en funció de les activitats autoritzades per a la gestió i la retirada dels MCA a Catalunya.
- b) Comptar amb els requisits de formació necessària que s'exigeixen reglamentàriament.
- c) Comptar amb els requisits administratius d'independència i imparcialitat, de compatibilitat, d'organització, de responsabilitat social en matèria d'igualtat d'oportunitats entre dones i homes, de qualitat, de personal i de mitjans i equipaments.

Article 39. Requisits de personal

1. Les entitats col·laboradores de l'Administració de la Generalitat han de comptar amb el personal suficient i habilitat per l'Administració per a prestar les funcions per a les quals han estat autoritzades.
2. El personal de les entitats col·laboradores que realitzi activitats relacionades amb els MCA ha d'haver superat la formació necessària i específica en funció de l'activitat exercida en el seu lloc de treball, d'acord amb el que s'estableixi reglamentàriament.

Article 40. Supervisió, suspensió i revocació

La supervisió de l'activitat de les entitats col·laboradores, així com els procediments de suspensió i revocació, es regeix per la normativa de procediment administratiu.

Capítol 3.

Organització administrativa vinculada amb residu amb MCA

Secció Primera. Organització administrativa a la Generalitat de Catalunya

Article 41. Agència de Residus de Catalunya

L'Agència de Residus de Catalunya és l'entitat competent a la que correspon:

- a) Elaborar la reglamentació específica que prevista en aquesta Llei.
- b) Fer la inspecció periòdica de les empreses especialitzades habilitades per a la retirada dels MCA i recollida inicial dels residus amb MCA i l'exercici del règim sancionador corresponent, d'acord amb les competències de l'Agència de Residus de Catalunya.
- c) Elaborar la proposta relativa als punts d'emmagatzematge i dipòsit controlat de residus amb MCA que s'hagi d'incorporar el pla territorial corresponent tot garantint que el servei corresponent es pugui prestar, com a mínim, a nivell comarcal.

- d) Elaborar el pla d'inspecció general sobre ubicacions amb MCA i supervisar i controlar la utilització d'ECAS.
- e) Utilitzar i gestionar, sota la supervisió de la Comissió Catalana per a la Gestió i Retirada de l'Amiant, del Fons Nacional de Gestió i retirada dels MCA en relació amb tot el que afecta a les seves atribucions sobre residus amb MCA, i donar sobre això comptes periòdicament a la Comissió esmentada i al departament de l'Administració de la Generalitat competent en matèria econòmica i pressupostària en els termes que s'estableixin.
- f) Col·laborar amb els organismes competents en la confecció dels programes i plans de formació del personal de les empreses habilitades i dels professionals i de les entitats col·laboradores de l'Administració.
- g) Informar periòdicament la Comissió Catalana de Gestió i Retirada de l'Amiant, i sempre que aquesta li requereixi, sobre l'activitat duta a terme en relació amb els residus amb MCA.
- h) Qualsevol altra actuació vinculada amb la retirada, la recollida, el transport, l'emmagatzematge, la gestió i el tractament dels residus procedents de la gestió i retirada dels MCA, derivada del que preveu aquesta llei i per la reglamentació que la desenvolupa i que per la seva naturalesa hagi de ser de la seva competència.

Secció Segona. Administracions competents i cooperació interadministrativa

Article 42. Col·laboració i cooperació interadministrativa

1. L'Administració de la Generalitat i la resta d'administracions públiques catalanes han de cooperar entre si amb la finalitat de realitzar les accions necessàries per a la consecució dels objectius establerts en aquesta llei en el marc dels principis de lleialtat institucional, informació, col·laboració i assistència recíproques.

2. Per tal d'assolir la màxima coherència i efectivitat de les accions, i en virtut de la potestat que li atribueix la normativa reguladora del règim local, l'Administració de la Generalitat, coordina les actuacions dels ens locals que transcendeixin els seus interessos específics i incideixin en l'assoliment dels objectius d'aquesta llei.

Article 43. Cooperació interadministrativa en l'àmbit local

1. Les comarques poden assumir les obligacions que s'atribueixen als municipis, mitjançant la subscripció de convenis específics, en què s'han de concretar els seus compromisos i obligacions i especificar els mecanismes de finançament.

2. Les diputacions, les comarques i altres ens supramunicipals poden assumir obligacions que s'atribueixen al municipis i subscriure amb altres ens supramunicipals tota mena d'acords de col·laboració interadministrativa, amb la finalitat de dur a terme les actuacions necessàries per a la retirada dels MCA.

Article 44. Competències dels Ajuntaments

1. Els municipis de Catalunya que, en compliment de la normativa en matèria de residus, han d'elaborar un cens municipal de materials que contenen amiant, l'han de remetre a l'òrgan competent de l'Administració de la Generalitat per tal de nodrir el Cens Català dels MCA.

2. Els municipis de més de 20.000 habitants són competents per a exercir les funcions d'ordenació, d'inspecció i sanció previstes en aquesta Llei, quan no s'hagin atribuït expressament a un altre òrgan.

Article 45. Deure de cooperació

Els municipis de menys de 20.000 habitants han de comptar amb el suport i l'assistència tècnica i jurídica dels ens supramunicipals.

TÍTOL IV. INSPECCIÓ, RÈGIM SANCIONADOR I EXECUCIÓ FORÇOSA

Capítol 1. Inspecció i control

Article 46. Funció inspectora

1. Les funcions d'inspecció i de control del correcte compliment de les obligacions previstes en aquesta Llei i en les seves normes de desenvolupament s'han d'exercir per les autoritats competents per raó de la matèria que correspongui, ja sigui pel personal de l'Administració competent o bé mitjançant les entitats col·laboradores en l'àmbit de gestió i retirada de l'amiant que regula aquesta Llei.

2. El personal d'inspecció té la condició d'agent de l'autoritat d'acord amb la normativa de procediment administratiu. Les actes que estenguin en l'exercici de la seva funció gaudeixen de presumpció de veracitat sens perjudici d'altres proves que puguin aportar les persones interessades.

3. En l'exercici de les funcions pròpies, el personal d'inspecció pot sol·licitar la col·laboració d'altres agents de l'autoritat, així com de persones assessores tècniques degudament identificades i autoritzades per la persona titular de l'òrgan al qual està adscrit el personal d'inspecció, els quals, en cap cas, no tenen la consideració d'agents de l'autoritat.

4. Les persones obligades per aquesta Llei estan subjectes a les inspeccions periòdiques que les autoritats competents determinin en el pla d'inspecció general sobre ubicacions dels MCA.

5. Les persones inspeccionades han de prestar la col·laboració necessària a les autoritats competents. A aquests efectes, han de permetre que el personal inspector realitzi els controls oportuns, facilitar la informació i la documentació que se'ls requereix i permetre la realització de qualsevol altra operació per l'exercici de la funció inspectora.

Article 47. Facultats del personal d'inspecció

El personal d'inspecció, en l'exercici de les actuacions d'inspecció i control i d'acord amb la normativa específica, té les facultats següents:

- a) Accedir lliurement, amb acreditació i sense necessitat de comunicació prèvia, a qualsevol emplaçament, vehicle, instal·lació o dependència de titularitat pública o privada, on es s'adverteixi la presència de MCA, sens perjudici del respecte al dret fonamental a la intimitat i a la inviolabilitat del domicili.
- b) Examinar instal·lacions, així com requerir informació i documentació d'interès per al propòsit de la inspecció i, si escau, obtenir-ne còpies o extractes.
- c) Advertir a les persones titulars dels elements inspeccionats de les irregularitats observades i requerir-les per a l'execució d'aquelles mesures que siguin necessàries per a la seva esmena, en els terminis adequats, o bé en el mateix moment de la inspecció, en aquells casos que siguin necessàries per tal d'evitar el manteniment de l'incompliment.
- d) Requerir l'execució de les mesures provisionals previstes en aquesta Llei en cas d'activitats que produeixin un risc greu o danys per al medi ambient o la salut de les persones.
- e) Practicar qualsevol diligència d'investigació, examen o prova que es consideri necessari per a comprovar que es compleixen correctament les disposicions legals i reglamentàries.
- f) Estendre acta de les actuacions practicades, la qual s'ha d'emetre, sempre que sigui possible, davant la persona inspeccionada.

Capítol 2. Règim sancionador

Article 48. Potestat sancionadora i òrgans competents

1. La potestat sancionadora en l'àmbit de la gestió i retirada de MCA correspon al Govern, o als òrgans competents per raó de la matèria i als òrgans municipals, d'acord amb el que es determini per reglament.
2. El procediment i els criteris per a la imposició de sancions s'han d'ajustar a les disposicions generals per a l'exercici de la potestat sancionadora.
3. El règim sancionador d'aquesta Llei s'aplica en defecte de norma sancionadora específica.

Article 49. Classificació de les infraccions

1. Les infraccions d'aquesta Llei en l'àmbit de la gestió i retirada de MCA es classifiquen en molt greus, greus i lleus.
2. La imposició de sancions per la comissió d'infraccions requereix la tramitació del procediment administratiu corresponent.

Article 50. Infraccions molt greus

1. Són infraccions molt greus:

- a) Realitzar actuacions vinculades amb els MCA sense disposar de la qualificació i la preparació adients d'acord amb la normativa vigent.
- b) Abocar residus amb MCA fora dels dipòsits autoritzats o en dipòsits no autoritzats per aquest tipus de residu.
- c) Manipular els MCA quan comporti un perill greu o dany per a la salut de les persones o s'hagi produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient o quan l'activitat tingui lloc en espais protegits.
- d) Incomplir les ordres de retirada dels MCA en els immobles titularitat pròpia.

2. En qualsevol cas, és una infracció molt greu la reincidència en més de dues vegades en les infraccions greus.

Article 51. Infraccions greus

1. Són infraccions greus:

- a) La negativa o el retard en la instal·lació de mesures correctores de control o seguretat establertes en cada cas.
- b) No proporcionar la formació adequada del personal que duu a terme activitats de gestió i retirada dels MCA.
- c) Incomplir l'obligació de comunicar en el cens català la presència de MCA, d'acord amb el que preveu aquesta Llei.
- d) Manipular els MCA sense complir amb els requisits establerts en aquesta llei i la normativa específica d'aplicació.
- e) No senyalitzar les ubicacions on s'han detectat, identificat o estan essent retirats els MCA.
- f) Retard en el compliment de les ordres de retirada dels MCA en els immobles, els equips de treball i equipaments de titularitat pròpia.
- g) Impedir, retardar o obstaculitzar l'exercici de la funció inspectora.
- h) Incomplir l'obligació del pagament de les taxes que s'estableixin.
- i) Incomplir l'obligació de comunicar qualsevol variació sobre la informació que consti en el Registre d'empreses i professionals.

2. En qualsevol cas, es consideren infraccions greus la comissió d'alguna de les infraccions molt greus establertes per l'article anterior quan, per la seva escassa entitat d'acord amb els criteris de la DA primera d'aquesta Llei, no mereixen aquesta qualificació.

Article 52. Infraccions lleus

1. Són infraccions lleus:

- a) Incomplir el deure de col·laboració amb les tasques d'inspecció.

- b) Incomplir el deure de proporcionar informació sobre els MCA als propietaris i arrendataris de les finques sotmesos a la seva administració o intervenció professional.
- c) Incomplir el deure de lliurament del certificat de presència o absència d'amiant en els casos previstos en aquesta llei.

2. També tenen la consideració d'infraccions lleus:

- a) La comissió d'alguna de les infraccions greus establertes en l'article anterior quan, per la seva escassa entitat, no mereixen aquesta qualificació.
- b) Incórrer en qualsevol altra acció o omissió no tipificada com a molt greu o greu que infringeixi les determinacions d'aquesta Llei.

Article 53. Sancions i graduació de les sancions

1. Les infraccions que estableix aquesta Llei se sancionen amb les multes següents:

- a) Infraccions lleus, entre 100 i 3.000 euros
- b) Infraccions greus, entre 3.001 i 30.000 euros.
- c) Infraccions molt greus, entre 30.001 i 100.000 euros.

2. Per la comissió d'infraccions greus, l'òrgan que resolgui l'expedient sancionador pot imposar, a més de la multa corresponent, la prohibició de rebre ajuts o subvencions públiques, per un període de com a màxim tres anys com a sanció accessòria.

3. Per la comissió d'infraccions molt greus, l'òrgan que resolgui l'expedient sancionador pot imposar, a més de la multa corresponent, una de les sancions accessòries següents:

- a) Prohibició de rebre ajuts o subvencions públiques, per un període de com a màxim cinc anys, que en cas de reincidència o reiteració es pot allargar fins a un màxim total de set anys, inclosa la cancel·lació total o parcial dels ajuts o subvencions ja reconeguts.
- b) Prohibició de contractar amb l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic, per un període de com a màxim tres anys.

4. L'import econòmic de les sancions que siguin imposades d'acord amb el que preveu aquest article es destina íntegrament al Fons de Gestió i retirada dels MCA.

5. Les sancions corresponents a cada classe d'infraccions es graduen tenint en compte, a més dels criteris establerts en la normativa general vigent en matèria de règim sancionador, també atenent als criteris següents:

- a) L'afectació de la salut i la seguretat de les persones.
- b) La gravetat del dany causat al medi ambient.
- c) El volum i la quantia dels MCA, i també la superfície afectada i el seu deteriorament.

Article 54. Adopció i vigència de les mesures provisionals

1. Un cop iniciat el procediment sancionador, l'òrgan competent per resoldre'l pot adoptar mitjançant acord o resolució motivada, d'ofici o a proposta de la persona instructora, les mesures provisionals que consideri oportunes per assegurar l'eficàcia de la resolució que es pugui dictar, i evitar el manteniment dels riscos o danys per a la salut humana i el medi ambient.

2. Amb la mateixa finalitat en els casos d'urgència i per a la protecció provisional dels interessos implicats, l'òrgan competent pot adoptar de manera motivada les mesures provisionals imprescindibles abans de l'inici del procediment.

Excepcionalment, el personal d'inspecció autoritzat i els agents de l'autoritat competents, poden adoptar aquestes mesures quan sigui necessària una actuació immediata en casos de risc o de producció de danys per al medi ambient o la salut de les persones.

3. En tot cas, les mesures provisionals adoptades abans de l'inici d'un procediment sancionador han de ser confirmades, modificades o aixecades en l'acord d'incoació del procediment, que s'ha de dictar en el termini de quinze dies a comptar de la data de l'adopció de les mesures.

Les mesures queden sense efecte si no s'inicia el procediment en el termini esmentat o quan l'acord d'incoació no contingui un pronunciament exprés al respecte.

4. No es pot adoptar cap mesura sense el tràmit d'audiència prèvia a les persones interessades, excepte quan concorrin raons d'urgència que aconsellin la seva adopció immediata, basades en la producció d'un risc o dany per a la salut humana o el medi ambient. En aquest cas la mesura provisional imposada ha de ser revisada o ratificada després de l'audiència a les persones interessades.

La durada del tràmit d'audiència no pot superar els quinze dies. En aquest termini, les persones interessades poden formular les al·legacions i aportar els documents o informacions que considerin convenients.

5. Les mesures provisionals poden ser aixecades o modificades durant la tramitació del procediment, d'ofici o a instància de les persones interessades, per acord o resolució motivada, en virtut de circumstàncies sobrevingudes o per no haver-les tingut en compte en el moment de la seva adopció.

En el cas d'afectació directa o indirecta a la salut de les persones, les mesures provisionals s'han de mantenir mentre persisteixi l'afectació.

6. La resolució sancionadora pot mantenir o modificar les mesures provisionals vigents durant el procediment sancionador per garantir la seva eficàcia, mentre aquesta no sigui executiva.

Així mateix, en el cas que no s'haguessin adoptat mesures provisionals en el decurs del procediment, la resolució sancionadora pot establir les que es considerin precises per garantir la seva eficàcia mentre aquesta no sigui executiva.

7. En tot cas, les mesures provisionals s'extingeixen quan la resolució administrativa que posa fi al procediment esdevé ferma i executiva.

Article 55. Classes de mesures provisionals

Es poden adoptar, separadament o conjuntament, les mesures provisionals següents:

- a) Mesures de seguretat, control o correcció, per tal d'impedir la continuïtat del dany o perjudici.
- b) Precinte d'aparells, d'instal·lacions, instruments, vehicles, immobles o altres que produeixin afectació a la salut pública o al medi ambient.
- c) Qualsevol altra mesura que s'estimi necessària i proporcionada per assolir la finalitat indicada a l'article anterior.

Article 56. Facultats d'execució de les mesures provisionals

L'òrgan competent per a l'adopció de les mesures provisionals ha de realitzar les actuacions que siguin necessàries per a la seva execució, fins i tot accedint als béns de titularitat privada, sens perjudici del respecte als drets fonamentals de les persones i, en particular, a la inviolabilitat del domicili. L'accés al domicili requereix el consentiment de la persona interessada o l'autorització judicial.

Article 57. Restitució del medi a l'estat anterior

1. La imposició de sancions és independent de l'obligació, exigible en qualsevol moment, de restituir el medi físic a l'estat anterior a la comissió de la infracció i de l'obligació d'indemnitzar pels danys i els perjudicis ocasionats.
2. Correspon a l'òrgan competent per a resoldre el procediment sancionador fixar, mitjançant acord o resolució, segons escaigui, el termini en què la persona infractora ha de restituir béns a l'estat anterior a la comissió de la infracció, així com l'import de la indemnització pels danys i els perjudicis ocasionats.

Capítol 3. Execució forçosa

Article 58. Multes coercitives

1. Les administracions públiques poden imposar, com a mitjà d'execució forçosa dels actes administratius que es dictin en aplicació d'aquesta Llei, multes coercitives per import de 150 a 3.000 euros cadascuna, llevat que la legislació específica aplicable estableixi altres imports.
2. Els criteris per a fixar els imports de les multes a què fa referència l'apartat 1 s'han d'establir per reglament.
3. La multa coercitiva és independent de les sancions que es puguin imposar per les infraccions comeses i és compatible amb aquestes, i també amb l'ordre de cessament de l'activitat, si ho estableix la normativa sectorial aplicable.
4. Les multes coercitives es poden reiterar cada 6 mesos.

Article 59. Execució subsidiària

Les administracions públiques poden procedir a l'execució subsidiària d'aquelles obligacions de fer no personalíssimes que es continguin en els actes administratius que es dictin en aplicació d'aquesta Llei, en els termes establerts en la normativa reguladora del procediment administratiu.

Article 60. Constrenyiment sobre el patrimoni

L'import de les sancions, de les multes coercitives, de les despeses ocasionades per l'execució subsidiària de les operacions de restitució pels danys causats com a conseqüència de la comissió d'infraccions i de les indemnitzacions per danys i perjudicis pot ser exigit per la via administrativa de constrenyiment.

Disposicions addicionals

Disposició addicional primera. Criteris de prioritització en la retirada

Els criteris de prioritització han de tenir en compte la tipologia dels MCA, la seva ubicació, amb especial consideració de la densitat de població del municipi en que què estan situats, el seu estat de conservació i proximitat a la ciutadania o persones usuàries dels immobles, el grau de manipulació i d'exposició als factors meteorològics al qual estan sotmesos i el seu volum, sens perjudici del resultat de la seva anàlisi per tal de determinar exactament el seu estat i perillositat.

Disposició addicional segona. Règim especials de Barcelona i l'Aran

1. L'Ajuntament de Barcelona ha de dur a terme les obligacions que preveu aquesta Llei en el marc del seu règim municipal especial.
2. Els municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona han complir les obligacions que preveu aquesta Llei d'acord amb el marc legal i competencial vigent.
3. L'Aran ha de dur a terme les obligacions que preveu aquesta Llei en el marc del seu règim especial.

Disposició addicional tercera. Ubicacions de les deixalleries i dipòsits controlats per a MCA

1. El Conselh Generau d'Aran i les comarques de Catalunya que es determinin per acord del Govern han de disposar d'una deixalleria adaptada per a la recepció de residus amb MCA o bé un dipòsit controlat que permeti assegurar la custòdia provisional dels materials amb MCA fins a la seva destinació d'abocament definitiva. Les deixalleries han de disposar de personal amb la formació i capacitat necessària i estar dotades dels mitjans materials que la manipulació i dipòsit dels MCA requereix.
2. Per donar compliment a l'apartat anterior, el Conselh Generau d'Aran i els ajuntaments han de posar a disposició els terrenys per instal·lar dipòsits o deixalleries especials per a MCA, en el cas que sigui necessari.

Disposició addicional quarta. Inscripció en el Registre d'Empreses amb Risc d'Amiant

La inscripció en el Registre d'empreses i professionals regulat per aquesta Llei no eximeix les empreses d'inscriure's en el Registre d'Empreses amb Risc d'Amiant (RERA), d'acord amb la normativa vigent.

Disposició addicional cinquena. Infraestructures estatals amb MCA

Per tal d'assolir els objectius establerts en aquesta Llei, l'Administració de la Generalitat ha de promoure la subscripció d'acords de col·laboració amb l'Administració General de l'Estat per tal d'obtenir la informació relativa a les infraestructures amb MCA estatals i promoure'n la retirada.

Disposició addicional sisena. Dotació pressupostària

El Cens català ha d'estar dotat pressupostàriament cada exercici econòmic per tal de garantir la seva viabilitat i el compliment d'allò que preveu aquesta llei.

Disposició addicional setena. Compliment d'obligacions d'acord amb l'estat de la tècnica i els coneixements

Les obligacions que preveu aquesta Llei i d'altra normativa específica en relació amb la gestió i retirada de MCA s'han de complir amb l'impuls de les tècniques més avançades com ara la microscòpia electrònica i sempre d'acord amb l'estat de la tècnica i la ciència en cada moment.

Disposició addicional vuitena. Declaració d'interès social a efectes expropiatoris

Es declara l'interès social, per la protecció de la salut pública de l'expropiació de béns amb presència d'MCA.

Disposició transitòria

Habilitació d'entitats col·laboradores de l'Administració

Mentre no s'aprovi el procediment reglamentari corresponent, d'acord amb el que estableix el capítol 2 del títol IV d'aquesta llei, les entitats col·laboradores habilitades per a operar a Catalunya en l'àmbit de prevenció i control ambiental de les activitats, o en altres matèries, poden col·laborar en la gestió i retirada dels MCA, sempre que les funcions per a les quals estan habilitades i el personal habilitat i els mitjans de què disposin els permetin complir correctament les funcions previstes en aquesta llei.

Disposició derogatòria

Es deroga l'article 74 de Llei 3/2023, del 16 de març, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2023.

Disposicions finals

Disposició final primera. Desenvolupament reglamentari

1. En el termini d'un any a comptar des de l'aprovació d'aquesta Llei, el Govern ha de desplegar reglamentàriament aquesta Llei. El reglament ha d'incloure en tot cas:

- a) Els requeriments, els procediments i els criteris adequats per tal de garantir la identificació, la gestió, la retirada segura i progressiva dels MCA.
- b) Les condicions i les característiques del transport dels MCA retirat fins a la seva destinació final i de la ubicació on s'ha de dipositar de manera temporal o definitiva.
- c) Les dades que ha de contenir el Cens català de MCA.
- d) Les característiques i la competència per a l'emissió del certificat de presència o absència de MCA.
- e) El procediment d'inscripció al Registre d'empreses i professionals capacitades per la gestió de l'amiant a Catalunya.
- f) Els termes i els límits del consentiment dels empresaris i professionals per a la difusió de les dades inscrites en el Registre d'empreses i professionals capacitades per la gestió de l'amiant a Catalunya.
- g) Els mitjans materials i personals de que han de disposar i els requisits de solvència tècnica i financera que han de complir les entitats col·laboradores de l'Administració a que es refereix aquesta Llei.
- h) Els requisits de formació necessària amb que han de comptar les entitats col·laboradores de l'Administració a que es refereix aquesta Llei.
- i) La formació necessària i específica que ha d'haver superat el personal de les entitats col·laboradores que realitzi activitats relacionades amb els MCA, en funció de l'activitat exercida en el seu lloc de treball.
- j) Els òrgans competents per a l'exercici de la potestat sancionadora en l'àmbit de la gestió i retirada de MCA.
- k) Els criteris per fixar els imports de les multes coercitives que poden imposar les administracions públiques com a mitjà d'execució forçosa dels actes administratius que es dictin en aplicació d'aquesta Llei.

2. En el termini de 6 mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern de la Generalitat ha d'implementar un registre d'empreses i professionals en el sector dels MCA que preveu aquesta Llei.

Disposició final segona. Obligació de retirada de l'amiant

Els subjectes obligats per aquesta Llei han de retirar l'amiant en els terminis fixats per les institucions competents amb caràcter vinculant.

Disposició final tercera. Pla territorial sectorial d'abocament i dipòsit controlat de residus amb MCA

En ús de les atribucions que li confereix la Llei 23/1983, de 21 de novembre, de política territorial, el Govern de la Generalitat ha d'aprovar un pla territorial sectorial en el que es determini l'existència i la previsió d'ubicació dels punts d'abocament i dipòsit controlat de residus amb MCA.

Disposició final quarta. Rendició de comptes

El Govern ha de presentar al Parlament de Catalunya cada dos anys un informe sobre l'avaluació i revisió del Pla nacional de retirada de l'amiant al Parlament.

Disposició final cinquena. Modificació normativa

Es modifica l'article 546.13 del Codi Civil de Catalunya, que queda redactat en els termes següents:

Immissions il·legítimes

Les immissions de fum, soroll, gasos, fibres d'amiant, vapors, olor, escalfor, tremolor, ones electromagnètiques i llum i altres de semblants produïdes per actes il·legítics dels veïns i que causen danys a la finca o a les persones que hi habiten són prohibides i generen responsabilitat pel dany causat.

Disposició final sisena. Suficiència financera

Les administracions competents han de garantir la suficiència financera dels municipis catalans per donar compliment a les obligacions establertes en aquesta llei d'acord amb els principis de diferenciació, cohesió social i territorial.

Disposició final setena. Constància registral de la certificació de presència de MCA.

En els termes previstos per la normativa de sòls contaminats, s'ha de consignar en el Registre de la Propietat la certificació de presència de MCA en inscriure la transmissió onerosa del domini de la finca i l'obtenció de les subvencions o ajuts atorgats a l'emparedat del que preveu l'article 24 d'aquesta llei.

Disposició final vuitena. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor al cap de 3 mesos d'haver estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.